

A door het jaar 19
M. Assumpta
13 augustus 2023

Eerste lezing (1 Kon. 19,9a.11-13)
Uit het boek der Koningen

De profeet Elia kwam bij de berg Horeb aan en overnachtte er in een grot.
's Morgens hoorde hij de stem van de Heer, die vroeg:
'Waarom ben je hier, Elia?'
Hij antwoordde:
'Omdat ik mij mijn leven lang met al mijn krachten ingezet heb voor Jou,
mijn God,
maar nu moet vaststellen dat je volk Israël
jouw verbond met de voeten heeft getreden.
Ze hebben jouw altaren omvergehaald en jouw profeten ter dood gebracht;
ik alleen ben overgebleven en mij staan ze ook naar het leven.'
Maar de Heer zei:
'Kom naar buiten en ga voor de berg staan.'
Toen trok de Heer voorbij.
Er ging een zeer zware storm voor de Heer uit
die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde.
Maar de Heer was niet in de storm.
Op de storm volgde een aardbeving.
Maar ook in de aardbeving was de Heer niet.
Op de aardbeving volgde vuur.
Maar ook in het vuur was de Heer niet.
Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries.
Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel,
ging naar buiten en bleef staan bij de ingang van de grot.

Tweede lezing(Rom. 9, 1-5)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,
Ik hoor bij Christus.
Daarom spreek ik de waarheid en lieg ik niet.
De Heilige Geest is mijn getuige, dat ik het meen als ik zeg dat ik veel verdriet heb over mijn
volk.
Ik zou zelf mijn leven met Christus wel willen opgeven, als dat de mensen van mijn eigen
volk zou redden. Want zij vormen het volk van Israël.
Zij zijn het die God als zijn kinderen heeft willen aannemen.
Aan hén heeft Hij zijn hemelse macht en majesteit willen geven.
Met hén heeft Hij verbonden gesloten.
Aan hén heeft Hij de wet en de aanbidding in de tempel gegeven.
Voor hén zijn de beloften die Hij aan hun voorvaders heeft gedaan.
En uit hén is Christus als mens geboren.
Hij is de hoogste Koning en Hij is God.
Hem zullen we voor eeuwig prijzen! Amen! Zo is het!

Evangelie
P. Uit het heilig evangelie volgens Matteüs (Mt. 14,22-33)

Jezus had de menigte te eten gegeven.
Nu vroeg hij aan zijn leerlingen dat ze met de boot het meer zouden oversteken.
Hijzelf bleef achter om de mensen naar huis te sturen.
Daarna ging hij de bergen in om te bidden, hij alleen.
En wanneer het avond was geworden, was hij nog steeds alleen.

Ondertussen was op het meer de wind opgestoken
en de leerlingen kregen het moeilijk op hun boot.
De wind zat tegen, en er waren grote golven.
In de nacht, tegen de ochtend aan,
zagen de leerlingen iemand over het water naar hen toekomen.
Ze raakten in paniek, en schreeuwden: "Een spook!"
Maar de man zei: "Rustig maar, wees maar niet bang.
Ik ben het."
De leerlingen begrepen dat het Jezus was, en Petrus zei:
"Heer, als jij het bent, laat me dan over het water naar jou toekomen."
En Jezus zei: "Kom."
Petrus stapte overboord,
liep over het water en ging naar Jezus toe.
Maar wanneer hij begon te letten op de kracht van de wind,
werd hij bang,
hij begon te zinken,
en hij schreeuwde:
'Heer, red me.'
Meteen stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast.
Hij zei: 'Man van klein geloof, waarom heb je getwijfeld?'

Homilie

Z en B,

Op 20 januari 1942 werd in een villa aan de Wannsee bij Berlijn een conferentie gehouden om een definitieve oplossing te zoeken voor wat men noemde 'het Jodenvraagstuk'. De Nazi's vonden immer dat de Joden een bedreiging vormden voor het Duitse Aarische ras. Er werd besloten dat ze alle dienden 'geëvacueerd' te worden, waarmee men eigenlijk bedoelde 'uitgeroeid'.

Hoe dit werd aangepakt is in ons collectief geheugen blijven hangen: militairen die 's morgens binnendrongen in de huizen van de joodse mensen, hen van hun bed haalden, hen op straat samendreven – ouders, kinderen, grootouders – en hen naar een station brachten om op transport te worden gezet naar waar de dood hen wachtte. Zo zou het probleem worden opgelost, 'Endlösung'.

Als we daar in een reportage of een film nog beelden van te zien krijgen, zijn wij diep verontwaardigd, en kunnen niet begrijpen hoe dat ooit mogelijk is geweest. En we denken: gelukkig is dat voorbij, en gebeurt het niet meer. Of toch?

Ik citeer uit de krant van verleden zaterdag een artikel over een jonge Ivoriaan van 21 jaar: *In de vroege ochtend van 3 juli werd Ibrahim Sako (21) gearresteerd in zijn huis in de*

Tunesische havenstad Sfax.

De jonge Ivoriaan wist niet wat er gebeurde. Hij lag te slapen in een kamer met drie andere migranten uit Sub-Sahara-Afrika, toen zes agenten binnenstormden.

'Ze schopten mij uit mijn bed. Ze sloegen ons en ze riepen dat we moesten meekomen. Ik zei: "Stop, stop, wat gebeurt er? Wat heb ik gedaan?"'

Sako en zijn huisgenoten werden – tegenstribbelend – naar een grote reisbus gebracht.

Daarin zaten families met kinderen en een grote groep jongemannen. Sako zag meteen dat iedereen in de bus zwart was. 'Ik zag al die gezichten en werd plots heel bang. Ik dacht: ze gaan ons vermoorden. Ze gaan alle zwarte mensen in Tunesië vermoorden.'

De bus reed urenlang naar het zuiden, tot aan de woestijnachtige grens met Libië.

Daar werden de migranten uit de bus gehaald en midden op een zandvlakte achtergelaten.

'Er was daar niets, alleen zand', zegt Sako. 'Het was bloedheet. We hadden geen water. De agenten maakten onze telefoons kapot of pakte ze af. Daarna lieten ze ons achter in de woestijn.'

Verder in het artikel staat te lezen dat de Tunesische autoriteiten zo ruim 1.200 zwarte migranten deporteerden naar de grenzen van Algerije en Libië.

Wat daar nu gebeurt is van dezelfde orde als de Endlösung in de jaren 40: een probleem oplossen door te proberen de groep, waar men van af wil op massale wijze uit te roeien. Ondertussen sluiten de Europese leiders akkoorden met de Tunesische president, en bieden hem grote economische voordelen aan, als hij maar zorgt dat die mensen buiten Europa worden gehouden.

Het artikel citeert een student uit Kameroen, Oyono, die de vraag stelt: *'Zou Europa het aanvaarden dat in Tunesië joden worden gedeporteerd naar de woestijn? Dat ze in concentratiekampen terecht komen, zoals in Lybië? Neen? Waarom dan wel als het zwarte migranten overkomt? Europa moet zichzelf in de spiegel kijken en zien met wie het samenwerkt.'*

Zondagavond heeft ook paus Franciskus het daarover gehad in zijn persconferentie op het vliegtuig dat hem uit Portugal terug naar Rome bracht.

Hij kreeg de vraag waarom hij op 23 september naar Marseille zal reizen.

Hij antwoordde dat het geen staatsbezoek aan Frankrijk wordt, maar dat het erover gaat de aandacht te vestigen op het migratieprobleem.

Hij zal er deelnemen aan een bijeenkomst van de bisschoppen uit het Middellandse-zeegebied, georganiseerd door het bisdom Marseille.

Zij zullen nadenken over de dramatische situatie van de mensen op de vlucht.

'Het is een probleem dat me ten eerste bekommert,' zegde de paus 'het is crimineel hoe men met die mensen omgaat.

De Middellandse Zee is een groot kerkhof geworden.'

'Maar,' voegde hij er onmiddellijk aan toe, 'het is nog het grootste niet. Het grootste kerkhof bevindt zich in het noorden van Afrika.'

Z en B,

Nu zullen jullie zich wellicht afvragen: wat heeft dat nu met de lezingen van deze zondag te maken?

Ik weet het niet.

Maar ik kon het niet laten het daarover te hebben.

In een tijd waar iedereen de mond vol heeft over mensenrechten gebeuren onder onze ogen

de gruwelijkste dingen.

En wij kijken de andere kant op.

Ik ben ervan overtuigd dat Jezus van Nazareth, wanneer hij dat artikel zou gelezen hebben, er ook niet over gezwegen zou hebben.

Ook hij zou verontwaardigd zijn geweest. En zo ook Elia. En Paulus ook.

'Het kan niet,' zouden ze zeggen 'dat wij een God verkondigen, die van alle mensen houdt, en dat wij onze ogen sluiten voor dat gruwelijke onrecht dat de zwakste van onze broeders wordt aangedaan'

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.